

31 december ochtenddienst

Welkom

Om te beginnen

Lied 289: 1 en 2

Votum groet en drempelgebed

Lied 289: 3

Gebed om ontferming

Glorialied: lied 150a: 1,2,3 en 4

Om te horen

Gebed van de zondag

Lezing 1: Galaten 4: 1 – 7

⁴Ik geef jullie een voorbeeld. Als jonge kinderen een erfenis gekregen hebben, zijn ze eigenaars van een groot bezit. Toch lijken ze op slaven, ²want ze hebben begeleiders die alles voor ze beslissen. Pas als ze oud genoeg zijn, mogen ze zelf beslissen. Hun vader heeft bepaald wanneer dat zal zijn.

³Voor ons geldt net zo iets. Vroeger werd ons leven beheerst door de wetten en regels die bij deze wereld horen. We leken wel slaven, net zoals die jonge kinderen. ⁴Maar op de tijd die God bepaald had, stuurde hij zijn Zoon Jezus Christus. Jezus was een mens als wij. Ook hij moest leven volgens de wet. ⁵Maar hij kwam om ons te bevrijden. Dankzij hem hoeven wij niet meer te leven volgens de wet. Dankzij hem wil God ons als zijn eigen kinderen aannemen.

⁶⁻⁷Wij zijn dus kinderen van God. Daarom heeft God ons de Geest gegeven die bij Jezus Christus hoort. En daarom noemen wij God nu: 'Abba, Vader.' De wetten en regels van deze wereld beheersen ons leven dus niet meer. We worden gered omdat we Gods kinderen zijn. Dat heeft God beloofd.

Lied: 966: 1, 4 en 5

Lezing: Lucas 2: 22 – 40

Toewijding van Jezus in de tempel

²²Toen de tijd was aangebroken dat ze zich overeenkomstig de wet van Mozes rein moesten laten verklaren, brachten ze hem naar Jeruzalem om hem aan de Heer aan te bieden, ²³zoals is voorgeschreven in de wet van de Heer: 'Elke eerstgeboren zoon moet aan de Heer worden

toegewijd.’ ²⁴Ook wilden ze het offer brengen dat de wet van de Heer voorschrijft: een koppel tortelduiven of twee jonge gewone duiven.

²⁵Er woonde toen in Jeruzalem een zekere Simeon. Hij was een rechtvaardig en vroom man, die uitzag naar de tijd dat God Israël vertroosting zou schenken, en de heilige Geest rustte op hem. ²⁶Het was hem door de heilige Geest geopenbaard dat hij niet zou sterven voordat hij de messias van de Heer zou hebben gezien. ²⁷Gedreven door de Geest kwam hij naar de tempel, en toen Jezus’ ouders hun kind daar binnenbrachten om met hem te doen wat volgens de wet gebruikelijk is, ²⁸nam hij het in zijn armen en loofde hij God met de woorden:

²⁹‘Nu laat u, Heer, uw dienaar in vrede heengaan,

zoals u hebt beloofd.

³⁰Want met eigen ogen heb ik de redding gezien

³¹die u bewerkt hebt ten overstaan van alle volken:

³²een licht dat geopenbaard wordt aan de heidenen

en dat tot eer strekt van Israël, uw volk.’

³³Zijn vader en moeder waren verbaasd over wat er over hem werd gezegd. ³⁴Simeon zegende hen en zei tegen Maria, zijn moeder: ‘Weet wel dat velen in Israël door hem ten val zullen komen of juist zullen opstaan. Hij zal een teken zijn dat betwist wordt, ³⁵en zelf zult u als door een zwaard doorstoken worden. Zo zal de gezindheid van velen aan het licht komen.’

³⁶Er was daar ook een profetes, Hanna, de dochter van Fanuel, uit de stam Aser. Ze was hoogbejaard; vanaf haar huwbare leeftijd had ze zeven jaar met haar man geleefd, ³⁷en ze was nu al vierentachtig jaar weduwe. Ze was altijd in de tempel, waar ze God dag en nacht diende met vasten en bidden. ³⁸Op dat moment kwam ze naar hen toe, bracht hulde aan God en sprak over het kind met allen die uitzagen naar de bevrijding van Jeruzalem.

³⁹Toen ze alles overeenkomstig de wet van de Heer hadden gedaan, keerden ze terug naar Galilea, naar hun woonplaats Nazaret. ⁴⁰Het kind groeide op, werd sterk en was begiftigd met wijsheid; Gods genade rustte op hem.

Uitleg en verkondiging

Lied: 500: 1, 3 en 5

Om op weg te zijn

Inzameling gaven

Gebeden

Slotlied: 675: 1 en 2

Zending en zegen